

Voordrachten

Op vrijdag 4 november 2005 werd in Leiden de nieuwe en volledig bewerkte 23^e druk van de Heukels' Flora van Nederland gepresenteerd. De eerste exemplaren van de nieuwe Flora werden daarbij door Ruud van der Meijden, de auteur van deze Flora, aangeboden aan Bart van Tooren, hoofd van de Afdeling Kwaliteitszorg van de Vereniging Natuurmonumenten, en Ella de Hullu, van het ministerie van LNV. Ruud van der Meijden is staflid van het Nationaal Herbarium Nederland en groot kenner van de Nederlandse en Europese flora; hij is tevens hoofdredacteur van *Gorteria*.

Tijdens de feestelijkheden zijn een aantal interessante voordrachten gehouden, waarvan, naar het idee van de *Gorteria*-redactie, twee bijzonder interessant zijn voor *Gorteria*-lezers. Ze betreffen de toespraak van de directeur van het Nationaal Herbarium Nederland, prof. dr. Erik Smets, over de meerwaarde van een op de evolutionaire verwantschappen gebaseerde classificatie van vaatplanten, en een lezing van Leni Duistermaat, van het Herbarium van de Singapore Botanic Gardens te Singapore, over de theorie van sleutels. Van beide voordrachten staat hieronder een aangepaste versie weergegeven.

De redactie

De meerwaarde van een natuurlijke classificatie

Erik Smets (Nationaal Herbarium Nederland, Postbus 9514, 2300 RA Leiden en Laboratorium voor Systematiek, K.U. Leuven, Kasteelpark Arenberg 31, BE-3001 Leuven, België; e-mail: smets@nhn.leidenuniv.nl)

Objecten indelen en benoemen is zo oud als de mensheid. Al vlug klasseerde de mens planten voor gebruiksdoeleinden, in bijvoorbeeld deze met eetbare vruchten of zaden en deze met giftige plantendelen. Later had men niet langer uitsluitend belangstelling voor het nut van planten om ze te classificeren. Zo gebruikten geleerden uit het Oude Griekenland en het Romeinse Rijk al allerlei uitwendige kenmerken om planten te groeperen. Bijvoorbeeld Theophrastos van Eresos ($\pm$ 371–286 v. Chr.) deelde de bloemplanten al in op basis van eenvoudige criteria in wat veel later bekend zou worden als de eenzaadlobbigen en de tweezaadlobbigen. Het zou echter overdreven zijn om te beweren dat Theophrastos' werk aan de grondslag van de systematiek ligt.

Systematiek gaat immers veel verder dan het groeperen van planten op basis van uitwendige gelijkenissen. Het is de wetenschap die de verscheidenheid van alle levende wezens – de biodiversiteit – inventariseert, beschrijft en benoemt om te komen tot een classificatie waarin de natuurlijke of evolutionaire verwantschapsrelaties zo goed mogelijk worden weerspiegeld.